

РЕШЕНИЕ

№ 6672

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5657** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Е. Д. К. против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №01-6500/4131#1/ 25.06.2020г. на Изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“.

Според жалбоподателката оспореният АУПДВ е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като тя не е била уведомена редовно за проведеното производство и е била лишена от възможността да участва в същото. Производството е започнало с писмо от 09.07.2019г., което е получено от И. М., който към същата дата е заемал длъжността кметски наместник на [населено място]. Същият не е бил упълномощаван от Е. К. да получава от нейно име съобщения и книжа по реда на АПК. Административният орган не е опитал да връчи писмото по нито един от начините, посочени в чл.18а, ал.8-10 АПК. Поради това е налице съществено нарушение на правото на защита на лицето, срещу което е издаден акта.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адвокат М., който поддържа жалбата. Претендира разноски по делото в размер на 310 лева за държавна такса и адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък.

Ответникът – Зам. Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ чрез юрисконсулт оспорва жалбата.

Административен съд София-град след анализ на приетите по делото писмени доказателства и при съобразяване доводите на страните, приема за установено от

фактическа страна следното:

Бенефициентът Е. Д. К. е поела многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони“ с подаване на заявление за подпомагане с УИН: 22/170513/51497. При извършване на административни проверки на основание чл.37, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители било установено, че за кампания 2015 кандидатът не е подал заявление за подпомагане с декларирана мярка 211, регламентирана в наредба №11 от 03.04.2008г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 и мярка 212 по програмата за развитие на селските райони за период 2007 – 2013г. Прието било, че с неподаване на заявление за подпомагане са нарушени изискванията на чл.4, ал.1, т.2 и 3 от Наредба №11 от 03.04.2008г., според която кандидатите са длъжни да подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане, както и да извършват земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район за период най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане. Поради това, с оспорения АУПДВ кандидатът е изключен от подпомагане по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони“ и му е установена сума за възстановяване от 11 609,24лв., представляваща 75% от общата до момента изплатена сума по мярка 211 за кампании 2013 и 2014, на основание чл.14, ал.1, т.2 от Наредба №11/03.04.2008г.

По делото е представено с административната преписка заявлението за регистрация 2013 на кандидатката от 30.04.2013г., в което е попълнен следният адрес за кореспонденция: [населено място], общ. Невестино, обл. К.. Липсва улица и номер. Постоянният адрес на Е. Д. К., видно от бланката на заявлението е в [населено място], [жк], вх. Д, ет.1, ап.1. В заявлението за подпомагане 2013 от 07.05.2013г. са попълнени същите адреси. Посочен е и личен мобилен телефонен номер на заявителката.

На лист 28 от делото се намира писмо изх. № 01-6500/4131/09.07.2019г., с което зам. Изпълнителният директор на ДФЗ на основание чл.26, ал.1 от АПК уведомява Е. Д. К. на адрес обл. К., [община], [населено място], че ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция открива производство по издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане, поради неспазване на многогодишен ангажимент. В писмото са описани изплатените на бенефициента през 2013 и 2014г. суми по мярка 211 и е поискано от нея да възстанови доброволно сумата от 11 609,24лв. Указано е, че при неприемане на направените констатации има право да направи възражение в 7 дневен срок и да приложи доказателства. Писмото е връчено, според обратната разписка (на лист 29) на 30.07.2019г. на лицето И. Г. М..

Издаденият на 23.06.2020г. АУПДВ, предмет на обжалване в настоящото производство е връчен (според обратната разписка на лист 32) на лицето П. А. на 16.07.2020г. отново в [населено място]. Няма данни по делото в какво качество И. М. и П. А. са получили пратките, адресирани до бенефициента. Няма приложени по преписката пълномощни, нито има никакви данни или изявления в останалите писмени доказателства да са били упълномощавани от Е. Д. К. да получават адресирана до нея кореспонденция. В становището от 19.07.21г. по делото юрк. В. твърди, че И. М. е бил кметски заместник и в това му качество е бил длъжен да уведоми и предостави на Е. К. полученият документ. Дори да е вярно, че писмото е връчено на кметския заместник на [населено място], становището на юрисконсулта не почива на нормативно установено задължение, а е произволно.

С оглед на изложеното съдът прави следните правни изводи:

Относно компетентността за издаване на административния акт чл. 166 от ДОПК, във вр. с чл. 27, ал. 7 от ЗПЗП, предвижда, че установяването на публични държавни вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон, в случая ЗПЗП, който овластява изпълнителния директор на ДФЗ. С оглед на това актът е издаден от компетентен орган в кръга на правомощията му.

По процедурата настоящият съдебен състав намира, че са допуснати съществени нарушения, тъй като не е бил редовно уведомен бенефициентът за стартиралата процедура по издаването на Акт за установяване на публични вземания, в размер на 75% от получените от него плащания за 2013 и 2014г.

Съгласно чл. 20а, ал.5 от ЗПЗП Изпълнителният директор на ДФЗ издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Съгласно чл. 166 от ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Административно-процесуалния кодекс.

Чл. 26, ал.1 от АПК съдържа задължение за административния орган да уведоми при започване на производството известните заинтересовани граждани и организации. Ако срокът за приключване на производството е по-дълъг от 7 дни, в уведомлението се включва и информация за датата, до която трябва да бъде издаден актът. Според ал.2 съобщаването за започване на производството се извършва по реда на чл. 18а от АПК. До 10.10.2019г. редакцията на ал. 2 на чл.26 гласи: „Ако адресът или другите възможни начини за уведомяване (телефон, факс, електронна поща) на заинтересованите граждани и организации са неизвестни, съобщаването се извършва по реда на чл. 61, ал. 3“.

Основателно е възражението в жалбата, че административният орган не е уведомил редовно жалбоподателката за започналото срещу нея административно производство по издаване на АУПДВ. Писмото от 09.07.2019г. не ѝ е било връчено по нито един от начините, посочени в чл.18а (по сегашната редакция на чл.26 АПК) или на адрес, по телефон, факс, електронна поща или по реда на чл.61, ал.3 АПК (съобразно предишната уредба). Попълненият в заявлението адрес в [населено място] не съдържа улица и адрес, а само номер на пощенска кутия, като пратката е била получена от неизвестно лице (И. М.) в неустановено по делото негово качество и без да е доказано, че има или е поел задължение да я предаде на адресата. Нарушението на чл.26, ал.1 АПК е съществено, тъй като с издаденият акт са установени публични задължения на бенефициента, който изцяло е бил лишен от участие в производството по установяване на размера и основанието им. Не е имал възможност нито да подаде възражение, нито да представи доказателства в своя защита, процесуалните му права са грубо нарушени, което прави и издаденият в резултат на това производство индивидуален административен акт незаконосъобразен.

По изложените съображения жалбата е основателна. На жалбоподателката се дължи присъждане на направените разноски в размер на 310 /триста и десет/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

Така мотивиран, и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Д. К. Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №01-6500/4131#1/ 25.06.2020г. на Изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД “ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на Е. Д. К. направените разноси по делото в размер на 310 /триста и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: